

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

DREEVERI

(DREVER)

Alkuperämaa: Ruotsi

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava metsästyskoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Etelä-Ruotsiin tuotettiin 1910-luvulla saksalainen rotu westfälische dachsbracke, jonka ensimmäinen yksilö rekisteröitiin vuonna 1913. Rodusta ei kuultu paljoakaan ennen 1930-lukua, jolloin alettiin kiinnittää huomiota sen kykyihin peuranajossa. Kun aiemmin harvalukuinen peurakanta vahvistui ja levisi pohjoisemmaksi, yhä useampi metsästäjä tutustui rodun hyviin puoliin. Vuonna 1947 bracken ruotsalainen muunnos nimettiin dreeveriksi, sillä se oli 2 cm brackea korkeampi. Vuonna 1953 dreeveri tunnustettiin ruotsalaiseksi roduksi. Sitä pidetään lähinnä ”itsestäänselvyytenä” peuranajossa, mutta se on yhtä arvostettu jänis- ja kettujahdissa. Olennaisimmat osat dreeveristä ovat rakentuneet käyttötarkoitusta eli ajometsästystä varten. Sen tulee voida työskennellä tehokkaasti ruotsalaisessa maastossa ja ilmastossa. Dreeveri on puhdas metsästyskoira ja sitä pidetään harvoin yksinomaan seurakoirana.

YLEISVAIKUTELMA: Melko pitkärunkoinen ja matalaraajainen, ilmentää ennemminkin voimaa ja rotevuutta kuin jaloutta ja nopeutta. Hyvä ryhti, hyvin kehittyneet lihakset ja ketterät liikkeet. Sukupuolten väliset rakenne-erot ovat selvät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkaavainen ja rauhallinen, ei aggressiivinen, hermostunut eikä arka.

PÄÄ: Suhteellisen suuri, pitkänomainen ja kirsua kohti kapeneva.

KALLO-OSA: Vain hieman holvautunut.

OTSAPENGER: Vähäinen.

KIRSU: Väriltään musta; sieraimet ovat hyvin kehittyneet ja avoimet.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 130
Hyväksytty: FCI 17.11.1997
SKL-FKK 10.6.1999

1/3

DREEVERI

2/3

KUONO-OSA: Hyvin kehittynyt, ei ylhäältä eikä sivulta katsottuna suippo. Kuononselkä on suora tai hieman kupera.

HUULET: Peittävät hampaat tiiviisti. Suupielet ovat tiiviit.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat voimakkaat. Säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta; tasapurenta hyväksytään.

SILMÄT: Kirkkaat, ilmeikkäät ja väriltään tummat, eivät ulkonevat eivätkä tuijotavat. Silmäluomet ovat tiiviit.

KORVAT: Melko alas kiinnittyneet, keskipitkät, leveät, sileinä riippuvat ja kärjestään pyöreähköt. Korvan sisäreuna on tiiviisti poskenmyötäinen.

KAULA: Suhteellisen pitkä ja voimakas, kauniisti ja sulavasti runkoon liittyvä, ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

SELKÄ: Vahva ja lihaksikas, selkälinja on hieman laskeva.

LANNE: Vahva, suhteellisen lyhyt ja sivulta katsottuna hieman kaareva.

LANTIO: Pitkä, leveä ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Hyvin kehittynyt, munanmuotoinen ja selvästi kyynärpäiden alapuolelle ulottuva. Takimmaisat kylkiluut ovat hyvin kehittyneet.

ALALINJA JA VATSA: Rintakehän alalinja liittyy sulavasti hieman kohoavaan vatsaviivaan.

HÄNTÄ: Pitkä ja tyvestään voimakas. Hännän asento on mieluiten riippuva, se saa nousta korkeammalle, ei kuitenkaan koskaan selän päälle.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat voimakasluustoiset ja edestä katsottuna suorat.

LAVAT: Pitkät ja leveät, lapaluun harjanne on hyvin kehittynyt. Lavat ovat tiiviisti rungonmyötäiset ja sivulta katsottuna noin 50°:n kulmassa vaakatasoon nähden. Lapojen lihakset ovat hyvin kehittyneet.

OLKAVARRET: Suhteellisen pitkät, leveät ja tiiviisti rintakehän myötäiset, kuitenkin vapaasti liikkuvat; muodostavat lapaluiden kanssa noin 100°:n kulman.

KYYNÄRPÄÄT: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Sivulta katsottuna hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit; varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja päkiät hyvin kehittyneet. Käpälät eivät ole sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

REIDET: Leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Leveät, vahvat ja hyvin kulmautuneet.

VÄLJALAT: Lyhyet ja lähes pystysuorat. Kannukset tulee poistaa.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset, yhdensuuntaiset ja maatavoittavat. Selkälinja on liikkeessä vakaa.

KARVAPEITE

KARVA: Karheaa, tiiviisti rungonmyötäistä ja suoraa. Päässä, korvissa ja raajojen alaosassa karva on lyhyempää; kaulassa, selässä ja reisien takaosassa pitempää kuin muualla. Hännän alapuoli on harjallinen, ei kuitenkaan viirimäinen.

VÄRI: Kaikki värit yhdistyneenä valkoisiin merkkeihin ovat hyväksytyjä lukuunottamatta valkovoittoisuutta ja maksanruskeaa. Värit ovat puhtaat ja mahdollisimman jyrkästi toisistaan erottuvat. Valkoiset merkit näkyvät edestä, sivuilta ja takaa. Niiden tulee mieluiten muodostaa ”pläsi” ja täysi ”kranssi”; myös raajoissa, käpälissä ja hännänpäässä tulisi olla valkoista. Värien symmetrisyys on toivottavaa.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 32 – 38 cm, ihannesäkäkorkeus 35 cm, nartut 30 – 36 cm, ihannesäkäkorkeus 33 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Etuhampaiden virheellinen lukumäärä; lihanvärinen kirsu; vaaleat silmät; valkoisia merkkejä muualla kuin rotumääritelmän sallimissa kohdissa.

VAKAVAT VIRHEET: Kapea alaleuka; käyrät eturaajat; ulos- tai sisäänpäin kiertyneet käpälät; notko- tai köyryselkä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Voimakas ylä- tai alapurenta; koukkuhäntä tai muut hännän nikamavirheet; maksanruskea väri; toisen tai kummankin silmän sinisyys; rotumääritelmän salliman säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.